

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๔

อายตนิพพาน

เราพยายามหนุนทุกด้านทุกทางนะพี่น้องทั้งหลาย ขอให้เห็นใจ ศาสนาพระ
พุทธเจ้าของเราเป็นศาสนาที่เลิศเลอด้วยความเมตตาต่อโลกต่อสงสารนะ ทำทุกสิ่ง
ทุกอย่างเมตตาจะแทรกตลอดเวลาเลย ไม่ปราศจากเมตตา เราจึงให้พยายามทุกคน
ปรับปรุงตัวเองด้วยนะ การกล่าวตักเตือนนี้ก็เพื่อปรับปรุงตัวเอง คือใจเป็นของสำคัญ
มาก อย่างที่หลวงตาม้าพี่น้องทั้งหลายเวลานี้ ด้านจิตใจเป็นอันดับหนึ่ง วัตถุประสงค์นี้เป็น
อันดับที่สอง ถ้าจิตได้รับการอบรมด้วยศีลด้วยธรรมที่เป็นมหามงคลอย่างยิ่งต่อตัวเอง
แล้ว การดำเนินความเคลื่อนไหวของเราทุกด้านทุกทาง การทำมาหาเลี้ยงชีพทุกอย่าง
ความดีความชั่ว จะรู้ตัว ๆ สะดุดใจไปตลอด เป็นการกระตุ้นเตือนใจไปตลอด แล้วก็ดี
ไปตลอดคนเรา เพราะฉะนั้นทางด้านจิตใจจึงเป็นของสำคัญมาก

เราอยากให้สมัยปัจจุบันนี้มีทีวีหลายช่องหลายทาง คือนี่เราก็ฝันย้อนหลังเฉย ๆ
นะ เรื่องก็ผ่านมาแล้วได้ ๒,๕๐๐ กว่าปีแล้ว เรายังเสียดายไม่จิตใจไม่จางว่า พระพุทธ
เจ้าทรงทำความดีต่อโลกถึงสามแดนโลกธาตุนี้ เวลาทรงชวนขวายนพระองค์
ตะเกียกตะกายยังง้าง เราอยากให้ทีวีนี้ไปถ่ายดูกิริยาอาการของพระพุทธเจ้าที่เป็น
พระเจ้าแผ่นดินเสด็จออกมา ก็เท่ากับว่าเทวดาตกจากชั้นฟ้ามาลงนรกสด ๆ ร้อน ๆ
นั่นเอง เสด็จออกจากพระราชวังทรงบำเพ็ญประโยชน์แก่พระองค์และเพื่อโลกทั้งหลาย
นั้น ทรงได้รับความลำบากลำบากมาตั้งแต่ต้นเลย ตั้งแต่ขณะที่เสด็จออกจากพระราชวัง
ตัดอุปสรรคองทุกข์มหันตทุกข์อยู่ในเวลานั้นหมด เข้าไปรวมอยู่ในพระทัยของพระ
พุทธเจ้า ทรงเบิกทรงเพิกทรงถอนออกหมดเลย เพราะสิ่งเหล่านี้จะเป็นภัยต่อ
ประโยชน์ใหญ่หลวงที่เกี่ยวกับโลกสงสาร

การเสด็จออกทรงผนวชคราวนี้จึงต้องได้ฝ่าฟันอุปสรรคอย่างใหญ่หลวงมากที่
เดียว ในขณะที่เสด็จออกทรงผนวชนั้นแหละสำคัญนะ คราวนี้รวมหมดเรื่องความกังวล
วุ่นวาย ความทุกข์ทุกประเภทจะมารวมในพระทัยทั้งหมด พระองค์ทรงเบิกกว้างออก
ๆ ด้วยพระบารมีก็ช่วยหนุนพระองค์ให้เสด็จออกไปด้วยความสะดวก แต่ต่อสู้กันกับ
อุปสรรคที่กีดขวางอยู่ในพระทัยของพระพุทธเจ้า อันนี้ใครไม่เห็น เห็นแต่เวลาเสด็จ
ออกทรงผนวชเจียบ ๆ แต่เรื่องภายใน มหาโจรมหามารอยู่ภายในใจที่ขัดขวางต่อทาง
เดินเพื่อความเป็นพระพุทธเจ้าของพระองค์นั้น รู้สึกว่าแน่นหนามากที่สุดเวลานั้น เบิก
อันนั้นออกไปเต็มเหนี่ยวเลย

จากนั้นก็ทรงบำเพ็ญทุกแบบทุกฉบับที่จะได้เป็นประโยชน์แก่โลก ถ้าได้ถ่ายทีวีไปทุกระยะ ๆ นี่จะเป็นยังงัยบ้าง กระเทือนใหม่หัวใจของประชาชนเรา กระเทือนมากทีเดียว เฉพาะผู้มีอุปนิสัยปัจจัยพอสมควรแล้วจะกระเทือนมากมาย จึงทำให้เสียดายสด ๆ ร้อน ๆ ตลอดเวลา ทรงบำเพ็ญเป็นพระพุทธรเจ้าแล้วทรงประกาศในนามพระศาสดาสอนโลก ผู้ที่บำเพ็ญธรรมตาม ที่นี้ก็ตามเสด็จกันไปเรื่อย ๆ ถ่ายทอดกันไปเรื่อย พระสงฆ์สาวกที่มาเป็นสรณะของพวกเรานี้ นับแต่พระพุทธรเจ้าเป็น พุทธิ สรรณิ คจฺฉามิ อุบัติขึ้นมาได้อย่างไร ด้วยความทุกข์ความทรมานอย่างไรบ้าง อันดับที่สอง ธรรมที่เลิศเลอสุดในแดนโลกธาตุนี้คืออะไร คือธรรมธาตุ พระพุทธรเจ้าทุก ๆ พระองค์ พระสาวก พระปัจเจกพุทธรเจ้าทุก ๆ พระองค์บรรลุดุธรรมบั้งเข้าไปในธรรมธาตุนี้ครอบโลกธาตุ นี้ก็อยากให้เห็น ออกทางทีวีให้เห็นธรรมประเภทนี้

พระสงฆ์สาวกที่ดำเนินตามพระพุทธรเจ้ามาโดยลำดับลำดา จนได้กลายเป็นธรรมธาตุ ๆ ของพวกเราเป็นสามสรณะนี้เป็นมายังงัย แล้วก็เรื่อยมาจนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้ ถ่ายทอดมาเป็นลำดับ แล้วเป็นยังงัยมันไม่น่าจะสลดสังเวชบ้างเหวอมนุษย์เราชาวพุทธนี่นะ มันอดคิดไม่ได้นะ นอกจากนั้นแล้วยังอยากจะให้ถ่ายทอดโดยลำดับสรณะของโลกที่จะฟื้นฟูโลกให้มีความสงบร่มเย็นคืออะไร จี้เข้าไปหาต้นเหตุโรงงานใหญ่ ๆ สำนักปฏิบัติธรรมต่าง ๆ ของพระในครั้งพุทธกาลท่านอยู่ในที่เช่นไร มีตั้งแต่ป่าแต่เขาทั้งนั้นส่วนมากต่อมาก ในตำราบอกไว้ชัดเจนมากทีเดียว ช้ำแล้วช้ำเล่า ย้ำแล้วย้ำเล่าอยู่จนแหละ เราอยากให้ได้เห็น

เวลาพระองค์ประทานพระโอวาทประทานที่ไหน ประทานพระโอวาทแก่พระสงฆ์สาวกที่จะมารื้อฟื้นสัตว์โลกช่วยพระองค์ ให้เบาพระภาระลงบ้างนั้นทรงทำยังงัย แล้วพระสงฆ์เหล่านั้นท่านดำเนินยังงัย ปฏิบัติยังงัย การอยู่การกินการหลับการนอนการใช้การสอย การเคลื่อนไหวไปมา ตา หู จมูก ลิ้น กาย ของท่านท่านปล่อยเลยตามเลยอย่างพวกเรานี้ หรือท่านมีความเข้มงวดกวดขันในการระมัดระวังรักษา กิริยาเหล่านี้จะเป็นมหามงคล ๆ ในสำนักของท่านที่ท่านบำเพ็ญเพื่อถอดถอนกิเลสซึ่งเป็นตัวมหาภัยต่อตัวเองโดยลำดับ อย่างไม่มีอะไรจะเทียบได้เลย เป็นลำดับมา แล้วก็ตักดวงเอาธรรมออกมาให้พวกเราทั้งหลายได้ปฏิบัติตาม

นี่เราอยากให้ถ่ายทอดเห็นมาโดยลำดับลำดาเลย สถานที่ท่านบำเพ็ญทำประโยชน์แก่โลกมาโดยลำดับ แล้วเรื่อยมาจนกระทั่งถึงพระที่ท่านมุ่งอรรถมุ่งธรรมจริง ๆ ท่านอยู่ยังงัย กินยังงัย ถ่ายดูสภาพของท่าน ทุกวิถีทางที่ท่านต่อสู้กับข้าศึกศัตรูคือกิเลสภายในใจ ท่านจะหาความสุขไม่ได้เลยนะ ทำต้องทำต่อสู้อยู่ตลอดเวลา ทำเหน็ดเหนื่อยเหนื่อยนาย นอนแล้วหลับ หลับแล้วตื่น ตื่นแล้วไม่อยากจะลุกนี้เราจะไม่ได้ไปเห็น

ท่านนะอย่างนั้น จะเห็นตั้งแต่ได้ดูนศาสาหลวงตาบัวนี่ มีหลวงตาบัวเป็นผู้ออกหน้า สนาม หลับครอก ๆ ทั้ง ๆ ที่เทศน์อยู่ก็หลับครอก ๆ ผู้ฟังจะตื่นได้ยังไงก็ผู้เทศน์ กำลังหลับ ฟังซินะ นี้อยากให้ถ่ายทอดจนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้เป็นยังไง

นี่ละพระสงฆ์ท่านดำเนินมาอย่างนั้น ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยนะ ฆ่ากิเลสไม่ใช่เรื่อง เล็กน้อย เอาหัวอกของเราออกยันเลยเถียวนะ เรียกว่าเดินตายมาถึงได้มาพูดบ้าง ๆ พูดอย่างไม่สะทกสะท้านด้วยนะว่าได้ชัดกันอย่างเต็มเหนี่ยวหาที่สงสัยไม่ได้แล้ว พูด สงสัยที่ตรงไหน จำ ๆ อยู่ตลอดเวลา ผลเวลาเกิดขึ้นมาจากความที่ว่าจะสลบไสล เญียด ๆ หรือถึงขั้นตายก็ยอมอย่างนี้ นี่ละผลออกมาจากอันนั้นเป็นยังไงพิจารณาซิพี่น้องทั้งหลาย เราจึงพูดด้วยความ ถ้าพูดแบบภาษาโลก ๆ ก็ว่า ด้วยความตื่นตันใจทุกอย่าง เราไม่มีอะไรบกรบร่งในหัวใจของเราเลยในการสั่งสอนโลก ว่าธรรมประเภทที่จะสั่ง สอนโลกนี้มีอะไรบ้าง ขอให้เข้ามาว่างั้นเลย ขนาดนั้นนะ เวลานี้ได้ฟาดเต็มเหนี่ยวแล้ว กับกิเลส กิเลสพังลงไปแล้วไม่มีอะไรมาขวางธรรมเลย มีแต่ธรรมครอบโลกธาตุ มา ด้านไหนให้มาว่างั้นเลยนะ อยากรช่วยเหลือเกินช่วยโลกช่วยสงสาร อย่าพากันนั่งหลับหู หลับตานะ

เอาให้จริงให้จิงบ้างซิ ชาวไทยเราเป็นเมืองพุทธแท้ ๆ นี้นะ ฟังเสียงครูเสียง อาจารย์ฟังเสียงศาสดาฟังเสียงสธนะของเรา อย่าฟังเสียงแต่สธนะที่มันพาจม ๆ สธนะ อะไร ความโลภ สธณ คจุนามิ เอา โลภมาก ๆ เอาให้มันตายอยู่ในความโลภนั้น สนาม รบคือความโลภ โลภไม่พอ ๆ เอาจนตายในสนามรบ ความโกรธก็พินกันฟาดกันฆ่ากัน ฆ่าฟันรันแทง เมียก็ให้ได้คนละห้าร้อยคน ๆ ผัวได้คนละห้าร้อยคนพันคนเป็นอย่าง น้อย เอามารบกันในั้น เอามาแข่งธรรมพระพุทเจ้าดูซิเป็นยังไง นี่ละสธนะของพวก เราทุกวันนี้ มันจะตายอยู่เดี๋ยวนี้รู้ไหม นีที่ว่าสธนะพระพุทเจ้าเป็นอย่างนั้นสธนะของ ธรรม สธนะของกิเลสเป็นอย่างนี้เข้าใจเอานะ สธนะของกิเลสมันพาจมลง ๆ

พากันตื่นเนื้อตื่นตัวหรือยัง ใครเคยผ่านสิ่งเหล่านี้มาเท่าไรแล้ว ใครเอาความ เลิศเลอมาแข่งธรรมมีไหม ไม่มี พระพุทเจ้ามีได้ทุกพระองค์ สาวกทั้งหลายมีได้ทุก พระองค์ เต็มหัวใจไม่สะทกสะท้าน ออกสนามได้ครอบโลกธาตุ แล้วกิเลสตัวนี้เป็นยัง ไงเอามาแข่งพระพุทเจ้าดูซินะ ตัว สธณ คจุนามิ ของพวกเราที่ติดแนบตลอดเวลาไม่ มีวันจืดจางเลย เอามาแข่งพระพุทเจ้าดูซิ เอามาเทียบกัน มันก็จะพอมีทางออกนะคน เรา ถ้ามีดีมีชั่วเทียบเคียงกันแล้ว พิชภัยและกับบุญกับคุณนี้เทียบกันเข้าแล้วก็มิทาง ออก หาทางออกได้ นี่มันไม่เทียบนั้นซึ่งไม่หาทางออก หาแต่ทางเข้าตลอดเวลา

ไปที่ไหนเสียงบ่นอื้อกันออกมาจากปากทุกหย่อมหญ้านะ ในหัวใจเผาตลอด เวลาเลย ในสามแดนโลกธาตุนี้จุดไหนจุดที่กิเลสไม่เข้าไปตีไปเผาหัวใจของสัตว์โลกให้

เดือดร้อนวุ่นวาย ไร้สาระสายตลอดมาจากกระทั่งนรกอเวจีขึ้นมา มีจุดไหนนะที่ว่าง จากทุกข์ของกิเลสสร้างไม่ได้ เผาหัวใจสัตว์โลกไม่ได้ ไม่เคยมี เผาได้ทั้งนั้นทีเดียว นี่ละ อำนาจของกิเลส

เวลานี้มันกำลังเป็นสภาวะของชาวพุทธในเมืองไทยเราอย่างแน่นหนามันคงนะ มันจะไม่ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมเสียงครูเสียงอาจารย์ เสียงศาสนาเสียงศาสดาบ้างเลย มันจะฟังแต่ความโลภ สรรณิ คจฺฉามิ ความโกรธ สรรณิ คจฺฉามิ มีผู้มีเมียมมาก ๆ ราคะตัณหา สรรณิ คจฺฉามิ เต็มบ้านเต็มเมือง ผลของสิ่งเหล่านี้จึงมีแต่ไฟเผาหัวใจสัตว์โลก ไม่มีหัวใจดวงใดดีเลย ฟังให้ดี นี่พูดออกมาอย่างไม่มีกิเลสในหัวใจมาพูดเวลานี้ นะ เพราะฉะนั้นถึงได้พูดเต็มเหนี่ยว

กิเลสเหล่านี้เคยเผาหัวใจเรามากก็กี่ปีกี่กลับแล้ว ได้ฟาดขาดสะบั้นลงไปแล้ว ตั้ง แต่บัดนั้นมาจากกระทั่งบัดนี้ไม่ปรากฏว่ามีทุกข์แม้เม็ดหินเม็ดทรายเข้าไปแทรกในหัวใจเลย มีแต่บรมสุขที่เรียกว่านิพพานเที่ยง ๆ ฉันทิ ธรรมชาตินี้ก็ฉันทิ นั้นละธรรมชาติ เป็นอย่างนั้น เท่านั้นละที่มาสอนโลก พระพุทธเจ้าจึงสอนได้อย่างอาจหาญชาญชัยไม่มี สะทกสะท้าน พระสงฆ์สาวกองค์ใดที่ได้ฝังเข้าไปตรงนั้นเหมือนกันหมด ไม่ต้องไปหา พยานมาจากไหนมายืนยันว่า จริงหรือไม่จริง ไม่ต้องว่า ถ้าไม่อยากจมอยู่ตั้งกับตั้งกลับ ให้ฟังเสียงธรรมเท่านั้น ถ้ายังไม่อิ่มพอในความจดความจำแล้ว การเทศน์เหล่านี้ ไร้ค่าสูญ หนีไปนอนเสียดีกว่า เป็นอย่างนั้นนะ คู่แข่งมันมีอยู่ตลอดเวลา ฟัน้องทั้งหลายจำเอาไว้ทุกคนนะ

อ้อ เราสลดสังเวชจริง ๆ ยิ่งจวนตายเท่าไรยิ่งทำให้คิด มันเตือนอยู่ในหัวใจ ตลอดเวลา ก็โลกมันหมุนตลอดเวลา ธรรมเครื่องรับทราบโลกมันจะไม่หมุนรับกันได้ ยังไง ตัวหนึ่งหมุนอยู่ ตัวที่รับทราบมันก็รับทราบตลอดเวลาเช่นเดียวกัน เป็นอัตโนมัติ เหมือนกันนั้นแหละ ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติตัวนะ เอ้า ยากลำบากเพื่อความดีงาม ทั้งหลายยากเออะนะไม่เป็นไร ศาสดาองค์เอกที่ครองบรมสุขพาเรายาก ยากเพื่อบรม สุขไม่เป็นไร แต่ยากเพื่อมหันตทุกข์อย่าพากันยากอย่าพากันฝืนนะ อย่าพากันคืนตาย ไปกับมันจะจมจริง ๆ นะ ถ้าไม่เชื่อศาสดาแล้วไม่มีทาง ไม่มีหวังว่างั้นเลย ถ้างงเชื่อ สรรณะที่ว่านี้ อันนี้ฟัง ๆ ตลอดเวลา เกิดภพใดชาติใดเพื่อจะฟังทั้งนั้น ที่จะฟื้นฟูตัวเอง ขึ้นมาไม่มี ถ้าไม่มีสรรณะ พุทฺธึ สรรณิ คจฺฉามิ เข้าไปเกี่ยวข้องและจุดลากขึ้นมาแล้วไม่มี ทางนะ พากันจำให้ดี

อ้อ เราสลดสังเวชนะ ไปที่ไหนมองไปที่ไหน ใจนี้มันไม่มีอายตนะเหมือนโลก อายตนะนิพพานไม่เป็นอายตนะอย่างนี้นะ เราก็ก่อนไม่เคยพูดอายตนะนิพพาน ถึงพูดแล้วมัน ก็ไม่รู้เรื่อง ท่านมีในตำรามิเราก็อ่าน แต่ก่อนเราก็อ่าน อายตนะนิพพานเป็นยังงี้ ก็มีแต่

อายตนะของสัตว์โลก ตู หู จมูก ลิ้น กาย อายตนะ แปลว่า เครื่องสืบท่อ ประสานกัน แปลแล้วนะ อายตนะ แปลว่าเครื่องประสาน เครื่องสืบท่อ เรียกว่าอายตนะ คือทางออกทางเข้าประสานกัน เช่น ตา หู จมูก ลิ้น กาย สัมผัสสัมพันธ์กันนี้เรียกว่าอายตนะ แปลว่า ทางประสานกัน แปลให้ฟังเสียวันนี้ เอามหาออกมาบ้าง มีทั้งหลวงตาบัว มีทั้งหมดต้องเอาออกได้ทั้งสองซี ถึงเวลาที่จะจัดมหาออกมาบ้างจัดออกมา

อายตนะ แปลว่าอะไร แปลว่า เครื่องสืบท่อ ประสานกัน เข้าใจแล้วยัง ที่นี้อายตนะนิพพานท่านไม่เป็นแบบนี้ ใครปิ้งเข้าไปรู้เลย ท่านเขียนไว้ในปริยัติ นี้เราได้อ่านปริยัติว่าอายตนะนิพพานเป็นยังไง แต่ก่อนเราก็อ่านง ๆ พอเจอเข้าไปเท่านั้น อ้อถามใครอะไร องค์ไหนก็ไม่ถามใคร บรรดาท่านผู้ที่เข้าถึงธรรมธาตุแล้ว อายตนะนิพพานเป็นอันเดียวกันเลย รู้กันหมด ไม่ต้องไปถามใครเลย ไม่เหมือนอายตนะภายนอก มันผิดกันนะ

เราได้พยายามเต็มกำลังความสามารถ พี่น้องชาวไทยเราที่สมนามว่าเป็นลูกชาวพุทธ ๆ ขอให้ระลึกถึงคำว่าลูกชาวพุทธไว้ในหัวใจ วันหนึ่ง ๆ อย่าได้ลืม อย่างน้อย ๕ หนก็ยังดี ระลึกถึงความตาย ระลึกถึง พุทโธ ธัมโม สังโฆ ระลึกดูบาปดูบุญ ระลึกถึงบาปถึงบุญ ระลึกถึงบาปให้ชยะ ให้ระลึกวันหนึ่ง ๆ นี้ละเครื่องที่จะวัดจะตวงกัน ดีชั่ว สุขทุกข์อยู่กับหัวใจเรา ระหว่างหัวใจกับสุขกับทุกข์ที่กำลังห้าพันกันอยู่ในหัวใจดวงเดียวนี้ โดยเอาหัวใจนี้เป็นสนามรบของกิเลสกับธรรมพาดกันบนหัวใจ เราเป็นผู้รับเคราะห์ ถ้ากิเลสมีกำลังมากเราดิ้นตามกิเลส เราจะจมไปเรื่อย ๆ ถ้าเราฟังเสียงอรรถเสียงธรรมเสียงพระพุทธเจ้าแล้ว เราจะได้รับารหลุดลอกด้วยความเมตตาจากพระพุทธเจ้าออกไปเรื่อย ๆ

อ้าว ทุกข์ ๆ ไปทุกข์เพื่อพ้นไม่เป็นไร ทุกข์เพื่อจ่อมอย่าทุกข์ต้องคิดอย่างนั้นซิเราเราทุกข์เพื่อจ่อมหรือทุกข์เพื่อจะพ้นจากความทุกข์จ่อมทั้งหลายเหล่านี้ ต้องถามตัวเองอยู่เสมอนะ ทุกข์แบบนี้ทุกข์ยังไง ทุกข์นี้เพื่อความสุข อ้าว ทน พระพุทธเจ้าพาหน ผู้ตีพาหน จอมปราชญ์พาหน แต่ทุกข์เพื่อมหันตทุกข์นี้พวกนรกอเวจีแหละเป็นต้นฐานขึ้นมาลากลงตลอด ให้ฝืนมัน อย่าไปตามมันนะ เราเป็นผู้รับผิดชอบเรา ไม่มีใครรับผิดชอบนะ ต้นไม้ภูเขาดินฟ้าอากาศ แม้ที่สุตมมนุษย์มนาเทวดาทั้งหลายต่างคนต่างช่วยตัวเองด้วยกันทั้งนั้น ด้วยกรรมดีกรรมชั่วของตัวเองนะ กรรมชั่วมันก็ตกลง ใครจะไปช่วยไม่ได้ กรรมชั่วมีอยู่กับผู้ทำนั้นแหละ กรรมดีก็เหมือนกัน ใครจะไปเหนี่ยวรั้งไว้ไม่ให้ขึ้นไม่อยู่ ผางเลย ๆ จำให้ดี

นี่ละการสอนโลกเราก็สอนเต็มเม็ดเต็มหน่วยทุกด้านทุกทาง ไม่อยากเห็นนะ ตะกี้ก็พูดถึงเรื่องถ่ายทอดทีวี เราอยากได้ทีวีสด ๆ ร้อน ๆ มาถ่ายตั้งแต่ครั้งพุทธกาลมา

จนกระทั่งบัดนี้ แล้วก็ถ่ายทีวีปัจจุบันนี้เข้ามาบวกกันหรือมาประจัญบานกันเป็นยังไง ทีวีทางนี้เป็นยังไง ทีวีทางธรรมเป็นยังไง ทีวีทางวัฏจักรวัฏทุกข์เป็นยังไง ผลของมัน แสดงอะไรออกมา ผลของธรรมแสดงอะไรออกมา ให้ได้เห็นกันทั้งเหตุทั้งผลประกอบกัน จะสมบูรณ์แบบที่เดียว

เดี๋ยวนี้ไปไหนมันเห็นตั้งแต่อันนี้ ถ่ายตัวเอง คือไม่จำเป็นต้องไปหาทีวีที่ไหนนะ พวกนี้มันเตรียมพร้อมอยู่แล้ว ทีวี ตา หู จมูก ลิ้น กายนี้มันเต็มไปแล้วที่จะไปเที่ยวถ่ายที่นั่นที่นี้ ถ่ายได้แต่บุตรแต่คุณออกมาถ่ายวันยังค่ำ มุตรคุณคืออะไร ชี้โลก ชี้โกรธ ชี้หลง มันถ่ายมาเต็มบ้านเต็มเรือนเต็มทีหลับที่นอนหอมอนมุ้ง หลับครอก ๆ ก็จมอยู่กับที่มันถ่ายมาทั้งวัน มันถ่ายตลอดนะพวกนี้ พวกเก่งกว่าทีวีคือพวกเราเนี่ย อย่ายุ่ง พอมองเห็นทีวีอย่ายุ่ง เราพอแล้ว เราหลับครอก ๆ ยังถ่ายได้ ทีวีเวลาหลับถ่ายไม่ได้นะ อันนี้เราหลับครอก ๆ ถ่ายได้ มันเก่งกว่าทีวี พวกนี้พวกเก่งกว่าทีวี พวกกันเข้าใจนะ เทคนิเพียงแค่นั้นก็พอดีกระมัง ถ่ายทีวีก็เอาละพอสมควรแล้วนะ ก็พอจะเป็นผลเป็นประโยชน์บ้างแล้ว ให้พากันไปปฏิบัติ ถ่ายให้โลกทั้งหลายได้ดู โลกมีหุมีตา คัดเลือกได้ทั้งดีทั้งชั่วอยู่กับตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ให้นำไปคัดเลือก ได้ยินได้ฟังอะไรแล้วเอาไปคัดเลือกให้ดีให้เป็นประโยชน์แก่ตน

วัดใหม่กสะเกษตอนนีที่ดินเราซื้อเบื้องต้นก็สามล้าน สามล้านกว่าเล็กน้อย ต่อจากนั้นเพิ่มเข้าอีกดูเหมือนจะห้าล้านกว่า ห้าหรือหกล้านอยู่ในย่านนี้ วัดใหม่นี้เนาะ เราซื้อที่เขาที่แรกสามล้านกว่า ยกขึ้นเป็นวัดทันทีเลย จากนั้นก็มาสมทบกันเรื่อย ๆ เวลานี้ดูเหมือนราคาจะไม่ต่ำกว่าห้าล้านเป็นอย่างน้อย ห้าล้านกว่าแล้วแหละ วัดนี้จึงกว้างขวางมากเวลานี้ เราสร้างไว้อย่างนั้นแหละ หลวงตาบัวตายแล้วกุหลาบบุตรสุดท้ายภายหลังสืบต่อความดีงามทั้งหลายจากสถานที่บำเพ็ญความดีนี้ มีวัดเป็นสำคัญเป็นสถานที่อบรมความดี เราจึงมีไว้เป็นแห่ง ๆ ไว้อย่างนั้น เอาละที่นี้ให้พร...

สรุปทองคำเมื่อวันที่ ๒๖ เมื่อบานนี้ทองคำได้ ๒ บาท ดอลลาร์ได้ ๑๐ ดอลลาร์ ทองคำที่ต้องการมอบเข้าคลังหลวงคราวนี้อย่างน้อยสี่พันกิโล และเวลานี้ได้มอบและฝากไว้ที่คลังหลวงแล้วสองรายการเป็นจำนวน ๒,๐๖๒ กิโลกรัม ทองคำที่ได้หลังจากการฝากและมอบแล้วแต่ยังไม่ได้หลอมนี้ ๒๕๖ กิโล ๓๖ บาท ๕๘ สตางค์ รวมทองคำทั้งหมดเวลานี้ได้แล้ว ๒,๓๐๙ กิโล

พากันปฏิบัติเนาะ आयตนิพพานจะไม่ถามใครเลย เช่นเดียวกับ สนฺทิกฺขุโลโก ที่ตรัสรู้ปั้งขึ้นมออันเดียวกันเลย ถึงกันหมดไม่ต้องถามใคร ไม่มีอะไรเป็นปัญหาเลย เคยเห็นไม่ใช่หรือในตำราท่านบอก आयตนิพพาน เราเห็นมาพอแล้วเรียน แต่เราเรียนก็ผ่านไปดู่ไป ๆ เวลาเรียนนั้นเพียงว่าเรียน ๆ ผ่าน ๆ ไม่ได้ถึงเข้าจุดความจริงจากภาค

ปฏิบัติมันก็จับตัวจริงไม่ได้ เรียนมากเรียนน้อยจับตัวจริงไม่ได้ ไม่มีตัวจริงจะให้จับ คือตัวจริงมีแต่ผู้จริงจะจับเอาความจริงมันไม่มี มีแต่ความจำ ๆ เหยียบไปแหลก ๆ ไปความจริงอยู่ได้ ดังที่ท่านพูดถึงเรื่องว่า บาลีเราก็ได้แต่เดี๋ยวนี้ลืมนแล้ว ท่านแสดงไว้ดูก่อนภิกษุทั้งหลายจิตเดิมมันส่องใส แต่อาศัยกิเลสที่เป็น อาคนตุเกหิ กิเลสเหิ กิเลสเข้าจรมมา จิตใจจึงมัวหมองท่านว่าอย่างนี้ อ่านไปนี่พวกนักเรียนนี้ได้กันตาตาแดง ใจเราก็พลอยขึ้นเวทีพืดกับเขาด้วย ครั้นกลับออกมา ก็มีแต่พวกตาบอดทั้งหมด ไม่ได้มีใครได้สาระเป็นที่ระลึกต่อกันเลยนะ

ท่านบอก ดูก่อนภิกษุทั้งหลายจิตเดิมส่องใส แต่อาศัยกิเลสที่สัญจรเข้าไปคลุกเคล้ากันแล้วก็แสดงความเศร้าหมองออกมา คือออกมาภายนอก ทีนี้พวกเรียนทั้งหลายเมื่อจิตส่องใสแล้วจะมาเกิดทำไม ผู้ที่ไม่เกิดนั่นคือจิตท่านส่องใส แล้วจิตส่องใสมันมาเกิดได้ยังไง ก็อ่านถกเถียงกันนี่ก็ไม่มีใครลงใครแหละ มันไม่รู้ แต่เวลาไปปฏิบัติเข้าละซี นี่ละของจริงเข้าที่เดียวผางหมดเลย ไม่ไปถามใครเลยพอจิตเข้าไปถึง จิตส่องใสมันสมควรก็การเกิดอยู่โดยดี นั่นเวลาดูเข้าไปแล้วนะ จิตบริสุทธิ์กับจิตส่องใสต่างกัน พอเข้าถึงความบริสุทธิ์แล้วผิงเลย ไม่มีคำว่าเกิดตายอีก

แต่ที่ท่านบอกว่าจิตส่องใส ท่านไม่ได้บอกว่าจิตบริสุทธิ์ ใจพวกเอาส่องใสมาพืดกันทั้งกัดทั้งแย่งกัน ถ้าเป็นผ้าขี้ริ้วนี้ขาดเลยไอ้ปุกก็มันยังไม่ปล่อยนะ เราถึงได้มารู้เรื่องถึงเรื่องว่าจิตส่องใสกับจิตบริสุทธิ์ ท่านไม่ได้พูดว่าจิตบริสุทธิ์ ในบาลีก็เห็นแต่ว่าจิตส่องใส ดูก่อนภิกษุทั้งหลายจิตเดิมแท้ส่องใสท่านว่านั่น จิตเดิมคือจิตอวิชชา นั่นส่องใส จิตอวิชชาส่องใสมากที่สุดที่เดียว เพราะฉะนั้นผู้ปฏิบัติไปถึงขั้นนั้นจึงงถูกอวิชชาตีหน้าผากได้สบายนะ มหาสติมหาปัญญาที่เอะเข้าไปเจอที่แรก ถ้าประเภทพวกทันธาปัญญาที่รู้อย่างเชื่องช้าไปลำดับลำดับ เว้นชีพปาปัญญาเสีย อันนี้ไม่มีปัญหาชีพปาปัญญาขาดสะบั้นไปพร้อมเลย

อย่างอนาคามีก็เหมือนกัน พระอนาคามีที่เป็นชีพปาปัญญานี้ผิงเดียวทะลุเลย แต่พระอนาคามีที่เรียกว่าพวกประเภทเนยยะค่อยไต่เต้าไป ๆ ถึงระยะนี้ เพราะฉะนั้นถึงวัดกันได้ตลอด พอสำเร็จขั้นนี้หยุด ควรกับเทวโลกชั้นไหนรู้ทันที อวิหา อตปปา สุทัสสา สุทัสสี ออกนิชชานี้พรหมโลก ๕ ชั้นเป็นชั้นสุทธาวาส จิตระดับไหนที่ควรแก่พรหมโลกชั้นไหน ๆ พอปีบนี้ปีบมันจะรู้กันทันที ๆ นี่ปีบออกมาจับกันปีบจับ จับกันเลยตลอดไม่ต้องถามใคร นี่พวกเนยยะ คือรู้ไปอย่างเชื่องช้าลำดับลำดับไปเรื่อยถึงที่สุด แต่พวกชีพปาปัญญานี้พุ่งเลยทันที ไปนั่นแต่ว่าพุ่งเลยไม่รอ นั่นต่างกัน อันนี้พวกชีพปาปัญญานี้ก็เหมือนกัน ที่ธรรมทั้งหลายถ้าเร็วแล้วก็พีบเดียวไปเลย ผ่านก็ผ่านเพื่อทะลุถ่ายเดียวเท่านั้นไม่รอ มันต่างขนาดนั้นนะ

จิตผ่องใสเวลาเข้าไปแล้วมันไปรู้นี่ซิ จิตผ่องใสนี้เป็นจิตของวัฏจักรจิตตวิชา จิตบริสุทธิ์นั้นหมายถึงวิมุตตินิพพานทันทีเลย ที่พระพุทธเจ้าท่านรับสั่งไว้ว่า ดูก่อน ภิคุทั้งหลาย จิตเดิมผ่องใสแต่อาศัยกิเลสที่จรมาคลุกเคล้ากัน ก็เลยกลายเป็นจิตเศร้าหมองไป นี่พวกไปเรียนก็เลยเอาความผ่องใสนี้เป็นความบริสุทธิ์เสีย เมื่อจิตผ่องใสแล้วจะเกิดได้ยังไง เวลาปฏิบัติเข้าไปมันไม่ได้เป็นอย่างนั้น นี่ความผ่องใส ก่อนถึงความบริสุทธิ์ต้องผ่านความผ่องใส ทำลายความผ่องใสนี้ผ่านไปได้ก่อนแล้วถึงจะเจอความบริสุทธิ์ ความผ่องใสนี้หมดปัญหาทันที ให้มันรู้อย่างนั้นซิ เถียงก็เถียงเราขึ้นเวที คนหนึ่งกับพวกตบอดด้วยกันฟัดกัน ตบอดต่อยกันบนเวทีตลกขำเวที ไม่มีใครอยู่เวทีได้เลยตลกหมด ความบริสุทธิ์ผ่องใสขึ้นเท่านั้นแหละรู้หมดเลย นั่นเป็นอย่างนั้นนะ

ก่อนที่จะถึงความบริสุทธิ์ต้องผ่านเหล่านี้ พีบเลย พอถึงปัจุบันนี้หมดความหมาย รู้ทันที อ้อ ผ่องใสคืออันนี้เอง นั่นมันบอกในตัว นั่นละผู้ไม่เกิด ผู้บริสุทธิ์แล้วไม่เกิดแหละ ทำยังไงก็ไม่เกิดเป็นอฐานะโดยประการทั้งปวง เป็นอฐานะในสมมุติทั้งปวง ว่างั้นเถอะ บรรดาสมมุติจะเข้าไม่ถึงเลย เป็นอฐานะโดยสิ้นเชิง ต่างกันนะ ถ้าจิตผ่องใสนี้เป็นอย่างหนึ่ง ออกจากปริยัติเวลาถกเถียงกัน เพราะอันนี้มีอยู่ในหลักวิชาเปรียญ หลักวิชาบาลีเปรียญ พวกเรียนมหาผ่านอันนี้ทั้งนั้นละ เพราะฉะนั้นจึงต้องไปถกกันตรงนี้

เราก็ขึ้นเวทีกับเขา เวลาออกไปปฏิบัติแล้วมารู้ที่หลังนั้น มันล้มไปหมดเลยนะ ไม่ต้องหาใครมาเป็นพยาน ตอนนั้นเถียงกันตาตาตาแดง ได้แต่ปากแตกหูแตกลงมา ตกเวที ได้แต่ความงมเงาเกาหมัดลงมา พอวิสุทธิธรรมปั้งขึ้นเท่านั้นผางเลยเทียว ขาดสะบัน อันนี้พังหมด คนเดียวเท่านั้นไม่ต้องถามใครเลย นี่ละความจริงอันเดียวพอแล้วนะ ใจความจอมปลอมเถียงกันตกเวทีตาตาชปากแตกก็ยังไม่รู้เรื่องได้ราว พอธรรมชาติอันนั้นอันเดียวผ่องใสขึ้นเท่านั้นอันนี้ล้มหมดเลย ไม่ต้องมาถามว่างั้นเถอะ เป็นพยาน เอ้อ ทันทีเลย เป็นอย่างนั้นละจิต

นี่ละพระพุทธเจ้าว่า สนฺทิกฺขุจฺโง สนฺทิกฺขุจฺโง เป็นชั้น ๆ สนฺทิกฺขุจฺโง แปลว่ารู้เอง เห็นเอง ไม่ต้องมาถามใคร ประจักษ์กับตัวเองในธรรมทุกชั้น ๆ จนกระทั่งถึงวาระสุดท้ายก็ สนฺทิกฺขุจฺโง ชั้นสุดท้ายอดก็ปั้งขึ้นเลย อย่างที่ว่าจิตผ่องใสกับจิตบริสุทธิ์ จิตผ่องใส มันก็รู้แต่ผ่องใสเฉย ๆ มันยังไม่ผ่านมันก็ไม่รู้ รู้แต่ว่าผ่องใส ดีไม่ดีจะเหมาะเป็นนิพพานอย่างงั้นแล้ว พอจิตบริสุทธิ์ผ่องใสขึ้นเท่านั้นรู้หมดเลย ลบหมดทันทีเลย นั่น สนฺทิกฺขุจฺโง สุดท้ายอดลบหมดเลย เป็นอย่างนั้นละ

เราไปภูเรือเมื่อวานนี้เขามาให้ศีลให้พร ตอนไปถึงมันจะเที่ยงแล้วเลยโทรไปตั้งแต่วังสะพุงนี้ไปบอกเขาว่า เราจะถึงหลังเที่ยงเล็กน้อย เพราะอยู่วังสะพุงมันจวนจะ

เที่ยงแล้ว ก็เลยบอกเขาไป เขาก็รอเต็มไปหมดเลย พอเราไปเขารอไว้แล้ว พอชนของเสร็จแล้วก็นั่งคุยกับเขาเล็กน้อย ก็มีหัวหน้าเขามา เป็นผู้ชายนะ คือหัวหน้าในวงการไม่ใช่หัวหน้าเป็นหมอนะ หัวหน้าในวงการที่ควบคุมดูแล ขอให้หลวงพ่อยุ้ยยืนนานแข็งแรงเปล่งปลั่ง เขาพูดเข้าทำ แข็งแรงเปล่งปลั่ง ทางนี้ขึ้นปีบทันทีเลยรับกัน อันนี้ไม่ตอบมันขบขันมาก เอาละพอ หัวเราะกันลั่นเลย นั่นเห็นไหมออกประโยคเดียวเท่านั้นละ เขาบอกให้แข็งแรงเปล่งปลั่งอะไร ๆ ทางนี้ขึ้นรับปีบแล้วสอดเข้านี้เลย โอ้ย หายทั้งโรงพยาบาลเลยละ จนปานนี้มันลูกได้แล้วยังไม่รู้ เรากี่มาแล้ว ก็อย่างนั้นแหละ

เห็นไหมละธรรมชาติเป็นอย่างนั้นละ ไม่เหมือนโลก จะคิดจะคาดไว้ไม่ได้นะ สอดมาทางไหนมันรับกันทันที ๆ ออกมารอบตัว ออกรอบตัว คุยหรือไม้อะไรนี่ ก็มันเป็นอย่างนั้นจะให้เข้าใจ แต่ก่อนไม่เป็นก็บอกไม่เป็น เวลามันเป็นจะให้เข้าใจ มันก็เป็นอย่างนั้น คิดดูซิอย่างที่เขากล่าวมานั้น ไอ้เขากล่าวเราก็ไม่เคยคิดว่าเขาจะถามยังงี้ ๆ แต่เวลาเขากล่าวมาแล้วคำตอบมันก็ขึ้นในขณะนั้นเลย ผางเลยไม่ว่าปัญหาใดก็ตามถ้าจะเป็นประโยชน์นะ ถ้าไม่เป็นประโยชน์ดังก็ไม่ออก มันขึ้นเหมือนกันรับเหมือนกัน พอขึ้นรับปีบมันจะรู้ทันทีที่เกิดประโยชน์หรือไม่เกิดประโยชน์ มันระงับของมันไปเอง พอพับขึ้นปีบพับไปเองเลย ถ้าอันไหนจะเป็นประโยชน์รับพับขึ้นเลย หลบทันไม่ทันหายเลย หายไม่เป็นท่าหายหมาเข้าอีกซ้ำเข้าไปอีก มันต้องอย่างนั้นซี (หลวงตาตอบว่ายังไงคะ) ตอบว่าสันพร้ายังมาถามแอบถามอยู่วะมันนำโมโหวะ

ไปที่ไหนเป็นอย่างนั้นแหละ ไม่ว่าจะที่ไหนมันหากมีบทยบชั้นจนได้นั้นแหละ ก็อย่างที่เคยพูดบ้านศาลาให้ฟังได้ยินไหมละ เขามารายงานตัวเขาว่าเขาเป็นนายอำเภอ เคยพบกับเขาเมื่อไรนายอำเภอ ไม่เคยพบ ก็ฟังพบในวันนั้น ในเวลานั้นขึ้นไปก็ถวายเทียนแพ ก็รายงานตัวว่าผมเป็นนายอำเภอ ทางนี้ก็คึกคัก หือ นายอำเภอหรือทำทำคึกคักเสียด้วย ทำทำจริงจังเสียด้วย ตรวจนั้นตรวจนีดูเสื่อตุอะไร เอ้ เครื่องหมายนายอำเภอไม่เห็นมีนี่นะ ชักไปชักมามีแต่รอยหยิกรอยข่วนเต็ม เมียนั่งอยู่ข้าง ๆ หัวเราะแกล้ง ๆ คนไม่เคยเห็นกัน บทเวลามันก็ขึ้นแบบนั้นแหละ ทางนายอำเภอยิ้ม ๆ เมียนั่งหัวเราะอยู่ข้างหลัง พวกนั้นหัวเราะกันลั่น พูดเสียงดังนี้ได้ยินทั่วไปหมดละซี

แล้วก็ต่อไปอีก ๆ ตีทั้งผู้ชายแล้วก็ฟาดพวกผู้หญิงอีก พวกนี้เล็บคอง อะอะเดี่ยวหยิกเดี่ยวข่วน มันเรียนวิชาแวมมาจากไหน หาผ้าหาเมียนั้นไม่หาผ้าหาเมียนั้นหาวิชาแวมมาข่วนกัน ชัดผู้หญิงอีกนะ มันได้ทั้งสอง ตลกทั้งสองเลย ได้พร้อมกันไปหมดเลยไม่มีใครเสียเปรียบได้เปรียบ ที่เสมอก็คืออำเภอหนองหาน เสมอกัน เอาละไป

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันท่วงทีเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd